

« Ο ΤΗΡΩΝ »

Μνήμη Γέροντος Αρσενίου

Ηγουμένου Ι.Μ.Μαχαίρα +11/9/2004

Ήδη έχουν περάσει 3 χρόνια από την αιφνίδια εκείνη ημέρα της 11^{ης} Σεπτεμβρίου του 2004, που ο μακαριστός γέροντας Αρσένιος πορεύθηκε εις τον Κύριον ημών Ιησού Χριστό που τόσο πολύ αγάπησε και διακόνησε.

Ο γέροντας Αρσένιος πάντοτε είχε μια ιδιαίτερη έγνοια για τα Εκκλησιαστικά θέματα, για τον απλό χριστιανό, για το μοναχισμό και ιδιαίτερη αγάπη στους νέους.

Η αγάπη του προς την Υπεραγία Θεοτόκο ήταν διάχυτη στο πρόσωπο του κάθε φορά που μίλαγε γι' Αυτήν.

Ο γέροντας Αρσένιος γεννήθηκε στη Λάρνακα το 1969. Το 1986 αποφοίτησε από το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας και εγγράφη στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Παράλληλα φοίτησε και στο Ωδείο Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Μετά το πέρας των Θεολογικών και μουσικών του σπουδών, το 1990, μετέβη στην Μεγάλη Βρετανία για εκμάθηση της Αγγλικής γλώσσας. Το επόμενο έτος παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στον Τομέα Συστηματικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 1991 χειροτονήθηκε διάκονος και στη συνέχεια μετέβη στο Άγιο Όρος όπου υπηρέτησε δίπλα στο Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Αθανάσιο ο οποίος τότε ήταν στο Πρωτάτο της Ιεράς Κοινότητας.

Το 1992 ήλθε στην Κύπρο μαζί με το Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο μετά από πρόσκληση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α', και επάνδρωσαν την Ιερά Μονή των Ιερών στην Πάφο. Το 1993 η μοναχική αδελφότητα του σημερινού Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου επανδρώνει την Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας του Μαχαίρα και το 1996 χειροτονείται πρεσβύτερος και εκλέγεται μέλος του

Ηγουμενοσυμβουλίου της Μονής. Το 1999 εκλέχθηκε Ηγούμενος της Μονής και προχειρίσθηκε σε Αρχιμανδρίτη.

Ο γέροντας Αρσένιος είχε μεγάλη αγάπη και σεβασμό προς τις σλαβικές εκκλησίες γι' αυτό και μερίμνησε για την ίδρυση ταμείου για την ενίσχυση των Εκκλησιών αυτών. Με αγάπη και ευφυΐα εργάστηκε για την ανοικοδόμηση και ομαλή λειτουργία της Μονής και της «Αγίας Σκέπης», του Ιδρύματος της Μονής, που προσφέρει την πνευματική και ψυχολογική στήριξη σε άτομα εθισμένα στα ναρκωτικά.

Πολλά είναι αυτά που προσέφερε στην Εκκλησία της Κύπρου ο μακαριστός γέροντας γι' αυτό και η Σύνοδος του ανέθεσε να είναι υπεύθυνος για τη συμμετοχή της Εκκλησίας της Κύπρου σε θέματα Ευρώπης.

Ο Μακαριστός Πατριάρχης Αλεξανδρείας Πέτρος του ζήτησε να τον συνοδεύσει στην πρώτη του επίσκεψη στο Άγιο Όρος. Κατά τη μετάβασή τους εκεί, συνέβη και το τραγικό αεροπορικό δυστύχημα, κατά το οποίο το ελικόπτερο που μετέφερε όλη τη συνοδεία του Πατριάρχη κατέπεσε στη θάλασσα του Αγίου Όρους.

Όρες ατελείωτες μπορεί να μιλά κανείς για την προσφορά και την αγάπη του Πάτερ Αρσενίου προς τον απλό κόσμο, για το λαμπερό του πρόσωπο που σκορπούσε αγαλλίαση σε κάθε καρδιά. Σαν αγαπητός αδελφός και γερό στήριγμα στη ζωή, πλησίαζε τους ανθρώπους, τους έκανε να αισθάνονται ξεχωριστοί γι' αυτόν και τους ελκούσε στην προσευχή και στην εν Χριστώ αγάπη

Γέροντα Αρσένιε, σε ασπάζομαι, με μετάνοια και ειλικρίνεια αιτούμαι τις μαρτυρικές σου ευχές για να μπορέσω και εγώ να ακολουθήσω το δρόμο που μας δίδαξες. Το δρόμο της υπακοής, της αγάπης και της προσευχής.

Την ευχή σου.

"Γενέσιον της Υπεραγίας Θεοτόκου"

Η Παναγία έχει κεντρική θέση στη θεία Λατρεία. Το εκκλησιαστικό έτος πλαισιώνεται με θεομητορικές εορτές αρχίζει με το «Γενέσιον της Υπεραγίας Θεοτόκου», ενώ τελειώνει με την «Κατάθεσιν της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου».

Αιτία πνευματικής χαράς και αγαλλιάσεως, αγαπητοί μου αδελφοί και Πατέρες, είναι η σημερινή ημέρα, γιατί σήμερα εορτάζομεν την γέννηση της αειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, του ευωδυστάτου άνθους που βλάστησε «εκ της ρίζης Ιεσσαί». Εορτάζομεν «παγκοσμίου ευφροσύνης γενέθλιον», που καθίσταται «η είσοδος όλων των εορτών και το προοίμιο του μυστηρίου του Χριστού», κατά τον άγιο Ανδρέα Κρήτης. Γέννηση, που έγινε πρόξενος της αναγεννήσεως, αναπλάσεως και ανακαινίσεως των πάντων. Σήμερα γεννιέται Αυτή που θα γεννήσει εν χρόνω, κατά ανερμήνευτο και παράδοξο τρόπο, τον άχρονο και προαιώνιο Θεό Λόγο, το Δημιουργό και Σωτήρα του κόσμου.

Όλη η δημιουργία περίμενε την γέννησή της. Η Παναγία μας είναι «ο καρπός των κτισμάτων» κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, δηλαδή το σημείο εκείνο στο οποίο κατατείνει ολόκληρη η κτίση. Όπως το δένδρο υπάρχει για τον καρπό, έτσι η κτίση υπάρχει για την Παρθένο και η Παρθένος για το Χριστό. Όπως τονίζουν οι Πατέρες όχι μόνον οι άνθρωποι, αλλά και ο ουρανός και η γη, όλη η ορατή και αόρατη κτίση δημιουργήθηκαν για την άχραντο Παρθένο. Όταν ο Θεός στην αρχή των αιώνων ατενίζοντας προς τα δημιουργήματά του, είπε ότι είναι «καλά λίαν», ουσιαστικά έβλεπε μπροστά του τον καρπό όλης της δημιουργίας, την υπεραγία Θεοτόκο, και ο έπαινός του ήταν στην πραγματικότητα «ευφημία της Παρθένου».

Η Παναγία μας δεν γεννήθηκε από άσπιλη υπερφυσική σύλληψη, όπως λανθασμένα πιστεύουν οι Ρωμαιοκαθολικοί, αλλά μετά από τη φυσική συνάφεια του Ιωακείμ και της Άννας. Λύθηκε δε η φυσική στεριότητά της Άννας χάρις στην άμεση παρέμβαση του Θεού ως απάντηση στις προσευχές των δικαίων Θεοπατόρων. Οι γέροντες Ιωακείμ και Άννα συνήλθαν χωρίς καμμία σαρκική έλξη, ηδονή, αλλά μόνο από υπακοή στον Θεό. Επεσφράγισαν και με αυτήν την πράξη τους την σωφροσύνη τους. Κατά αυτόν τον τρόπο η Παρθένος συνελήφθη «σωφρόνως εν τη νηδύι της Άννας εξ Ιωακείμ». Το ότι συνελήφθη σωφρόνως σημαίνει ότι ο τρόπος της συλλήψεως ήταν αγνός. Για να ήταν όμως η Παρθένος απαλλαγμένη από το προπατορικό αμάρτημα, δηλαδή να είχε άσπιλη σύλληψη, έπρεπε να είχε γεννηθεί παρθενικώς όπως και ο Χριστός.

Για να αποκτήσουν όμως τέτοιο τέκνο οι δίκαιοι Θεοπάτορες έδειξαν πίστη αδίστακτη, υπομονή αλύγιστη, έτρεφαν την ελπίδα που δεν καταισχύνει, είχαν μεγάλη καρτερία στις προσευχές τους ότι ο Θεός θα εκπληρώσει το αίτημά τους. Και δεν υπόμειναν την ατεκνία τους για λίγο

μόνο διάστημα. Η παράδοση λέγει ότι μετά από πενήντα χρόνια στεριότητας απέκτησε η Άννα τη Θεοτόκο. Αυτή η στάση των Θεοπατόρων πρέπει να παραδειγματίζει, αγαπητοί μου αδελφοί και Πατέρες, όλους μας. Όχι μόνον όσους λαϊκούς αδελφούς μας δεν μπορούν να αποκτήσουν παιδιά, οι οποίοι δεν πρέπει να χάνουν την ελπίδα τους στον Θεό για τον οποίο «τα αδύνατα τοις ανθρώποις, δυνατά παρά Αυτώ εστιν» (βλ. Λουκ. 18,27), αλλά και εμάς τους μοναχούς και όλους τους πιστούς που αγωνίζονται τον «καλόν αγώνα».

Πολλές φορές, πριν ο Θεός μας δώσει κάποια ευλογία, ένα χάρισμα, μας δοκιμάζει με έναν πειρασμό, του οποίου η έκβαση καθορίζει και το αν αποδειχθούμε άξιοι να δεχθούμε το θείο αυτό δώρο. Αυτό παρατηρούμε και στους Θεοπάτορες, που όταν πλησίαζε ο καιρός για να τους δώσει ο Θεός τέκνο, παραχώρησε να δοκιμασθούν ακόμη περισσότερο. Ήταν η εορτή της Σκηνοπηγίας, και όταν πήγαν στον ναό να προσφέρουν δώρα, ο ιερέας Ρουβίμ τους ονειδισε λέγοντάς τους, ότι δεν ήταν άξιοι να προσφέρουν δώρα στον Θεό, αφού δεν έκαναν παιδιά για τον Ισραήλ. Οι Θεοπάτορες μετά από αυτό το συμβάν λυπήθηκαν πάρα πολύ, αλλά δεν απελπίστηκαν. Κατέφυγαν σε «εκ βαθέων προσευχή» -ο Ιωακείμ στο όρος και η Άννα στον κήπο- η οποία τελικά εισακούστηκε άμεσα, αφού άγγελος Κυρίου πληροφόρησε καθέναν ξεχωριστά ότι θα γίνει η σύλληψη και η γέννηση τέκνου που θα διακηρυχθεί σε όλη την οικουμένη.

Έτσι και εμείς, αγαπητοί μου αδελφοί και Πατέρες, να επιδεικνύουμε αγόγγυστη υπομονή στις θλίψεις και στους πειρασμούς, που παραχωρεί ο Θεός για τη δική μας ωφέλεια και πνευματική προκοπή. Ευχόμεθα η Κυρία μας Θεοτόκος και η Θεοπρομήτωρ Άννα, που έχουν την ευλογία να θεραπεύουν τη φυσική στεριότητα, να θεραπεύσουν τις στείρες από πνευματικά έργα καρδιές μας, ώστε ο Θεός να πέμψει στις ψυχές μας τη θεία και γλυκυτάτη Χάρη του, η οποία ομορφαίνει, ανακαινίζει, αθανατίζει, αφθαρτίζει τον άνθρωπο.

Πηγή: Αποσπάσματα από το Περιοδικό Πεμπτουσία

Πρόγραμμα Μηνός Σεπτεμβρίου 2007

Δευ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

8 Σεπ.	Γενέθλιον Υπεραγίας Θεοτόκου
14 Σεπ.	Η ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Νηστεία)

Σε περίπτωση αλλαγής του προγράμματος θα γίνεται σχετική ανακοίνωση μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας της Κυριακής.